

man har en politik, som stopper slagterierne. Det er det afgørende for mig.

Lad os tage Daytonaftalen som et eksempel. Daytonaftalen er på mange måder uacceptabel politisk set, moralsk set, men den stoppede krigshandlingerne. Og jeg tror, at man er nødt til at have en tilsvarende pragmatisk tilgang til det her. Kosovoalbanerne skal have deres selvstyre. De skal mindst have det selvstyre, de havde frem til 1989, ingen tvivl om det, men man er også nødt til at finde en løsning, der sikrer stabiliteten i hele regionen.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Stig Møller for en kort bemærkning og hr. Frank Dahlgaard efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Holger K. Nielsen har da ret i sin bekymring omkring Balkan, der jo altid har været en krudttønde, og hvor grænserevisioner er blevet lavet af stormagterne i 1878 og 1912, og det har man så ikke været tilfreds med i befolkningerne. Nu er der vel tale om, at 90 pct. af de mennesker, der bor i Kosovo, gerne vil have lov til at have selvstyre. De vil oven i købet også have lov til at have uafhængighed. Og så siger verden til dem: I kan få selvstyre. Og så kan de senere træffe en anden beslutning.

Så siger hr. Holger K. Nielsen: Hvad så med mindretallene alle andre steder? Jamen der er altså en misforståelse af mindretal her, for kosovoalbanerne er ikke i mindretal i Kosovo. De har altid boet i Kosovo. De er så i kraft af en erobring i 1912 blevet underlagt en større stat, som hedder Serbien. Det vil sige, at de er selvfølgelig i mindretal i FRY, det er klart, men de er jo i flertal i det område, de altid har boet i, og som blev besat i 1912, en besættelse, de aldrig har accepteret, og som serberne heller ikke har accepteret. De har prøvet i 1920'erne og i 1940'erne og i 1950'erne at fordrive albanerne, så der har aldrig nogen sinde været accept af denne erobring, og det er det, vi så ikke kan sige skal være sådan for evigt.

Det var også derfor, de blev skuffet over den Daytonaftale, hr. Holger K. Nielsen nævnte, for de blev glemt i den. De har appelleret til os alle sammen om at huske dem, for ellers kunne de ikke klare det fredelige arbejde for at sikre autonomien. Der blev de kun husket for menneskerettighederne, der skulle respekteres, og det er dem, der ikke er blevet respekteret.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Dahlgaard for en kort bemærkning, hr. Søren Søndergaard og fru Pernille Frahm.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen det er jo mystisk med SF, og hvad de mener om denne her ulykkelige konflikt. Hr. Holger K. Nielsen har fremsat et forslag til vedtagelse, der taler om en diplomatisk løsning. Jamen er det ikke sådan, at man har forhandlet og forhandlet og forhandlet og forhandlet med diplomater og politikere i lange baner i uger og måneder og år. Og det har ikke hjulpet, for vi står over for en forfærdelig person og et forfærdeligt styre, som helt tydeligt kun forstår et sprog: Rå, militær magt, og så er vi altså nogle, der er klar til at tale det sprog for at stoppe de forfærdelige ting, der sker dernede.

Vi er ikke naive og tror, at man kan blive ved med diplomati og forhandlinger. Det har jo været forsøgt og forsøgt, selvfølgelig, og så må man gå videre. Der er ingen, der ønsker en forfærdelig krig, men der er nogle, der åbenbart ønsker at køre friløb.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg mener sådan set, at hr. Holger K. Nielsen vender tingene en lille smule på hovedet, fordi han fremstiller det, som om der først var selvstændighed, og så kom borgerkrigen, men det er jo ikke sådan, virkeligheden har været i nogle af de eksempler, som hr. Holger K. Nielsen så udmærket nævner, på Balkan. Den har tværtimod været lige omvendt. Først kom borgerkrigen, og så kom selvstændigheden.

Og det problem, som jeg synes, hr. Holger K. Nielsen ikke forholder sig til, er: Hvad nu, hvis det internationale samfund laver en flot, forkromet aftale for Kosova, som indebærer selvstyre, og så kosovaalbanerne siger: Det var pænt af jer, men vi siger nej tak, for vi vil ikke have selvstyre, vi vil have selvbestemmelse. Og hvad nu, hvis de oven i købet sætter magt bag det krav, som PKK har gjort i bjergene, i hvert fald en overgang, indtil de opgav kravet? Kan vi så bringe os i den situation, at det internationale samfund skal sætte styrker ind for at imødegå kosovaalbarnes krav om selvbestemmelse?

Jeg går ikke ind for et selvstændigt Kosova. Jeg mener, løsningerne på Balkan skal være meget bredere. Jeg mener, man skal have en Balkanföderation, som jeg også sagde i mit op-